

Бахтало тутаго дивес/зес!
Честит рожден ден!

Кристиян Станиславов,
историк. Роден на
8 февруари 1977 гр. Варна

Донка Панайотова,
председател на сдружение
"Дром". Ръководител на
проект за десегрегация на
ромското образование във
Видин. Родена
на 15 февруари в гр. Видин

Иво Папазов, кларинетист.
Носител на наградата на
публиката на ВВС 2003 г.
Роден на 16 февруари в гр. Кърджали

Софи Маринова поздравя българите в Испания

**Изминах 500 км, за да я видя -
рагваше се Мариян Красимиров**

Ехеа, Испания. С концерт на Софи Маринова, на 6 януари, българите в испанския град Ехеа отбелязаха влизането ни в Европейския съюз! Часове преди концерта малкото градче се напълни с българи от цяла Испания, дошли специално за Ромската перла. "Изминах 500 км., за да я видя. Тук съм с цялото си семейство и с нетърпение очакваме началото". - вълнуваше се Мариян Красимиров. Малки и големи от 5 до 65-годишни се редяха на дългата опашка, за да си купят билет на стойност 12 . Дискоотека "PH. BG" за няколко минути се напълни с фенове на певицата. Минутите преди появата ѝ гуджеят повдигаше настроението с нейни хитове. Певицата бе с приятеля си Дачо. Точно в 1 часа Софка (както ѝ казваха всички) честити новата година и влизането ни в ЕС и започна с поздрав за всички трудещи се българи по света с хита си "Василица". В тъмната зала заблещукаха много разплакани очи, замиляли за Родната и семейството. Настроението се вдигна още повече, когато Софи изпълни големите си хитове "Стари рани", "Бели ружи", "Слънце мое", както и дуетите си с Устата. Сред публиката Софи Маринова откри много етрополчани и съученици, които не бе виждала с години. Поздравите се трупаха един след друг. Поздравя се изпълняваха за всички роми, власи турци и българи от всички краища на България. Софи изпълни и много народни песни, като "Даньова мама", "Кой уши байрака" и "Море сокол пие". Поведоха се хора, заиграха се кючеци, заиграха с пръсти доволните българи. Поздравя звучаха и за много испански роми, прочели разлепените плакати из града за гостуването на Ромската перла. Индийски ритми зазвучаха специално за Мохамед и семейството му, които преди концерта почерпиха в ресторанта си певицата с традиционен гюнор кебап. Веселието продължи до 5 сутринта. Със скандираня за още, Софи Маринова с последни сили изпълни още 2 хита. Голямата българска певица обеща, че на 7. април отново ще пее за нас, но този път с рап-певица Устата. Всички си тръгнаха доволни и с надеждата, че след няколко месеца пак ще се срещнат със Софи.

Васил Детелинов - Испанец

Просто искам да съм си циганин...

от страница 6 • дром-ендгар

Просто искам да съм си циганин".

"Кандидатствах в Художествената академия, но не ме приеха. Не повтори. Рембранд не е завършил Художествена академия, пък ми харесва.

Той е най-любимият ми художник. Неговите картини ме гравват."

От българските майстори най-много ценя Генко Генков и Светлин Русев.

Багуля - интересният художник от Стожер, така го наричат от артистичното общество на Варна, заради изложбата на картини по "Януари" на Радичков "100 януарски звяра". Популярната пиеса бе поставена във Варненския драматичен театър "Стоян Бъчваров" от режисьора Андраш Урбан. Тази постановка е и поводът Димитър Трайчев

Вдвора на новата къща Багуля е засадил 40 дръвчета, а всички стаи кръстил с имената на купувачите на картините му. Най-близки са му: Димитър Трайчев, студио "Сталкер" и Сашо Монеф, галерия "Зограф".

Багуля рисува от 8-годишен. Още тогава искал да стане известен. Започнал е с портрети на българските царе от учебника по история прерисувал ги е. Тогава учителят по изобразително изкуство г-н Данов забелязва таланта му и го праща на уроци в Добрич.

Разбира се, с благословията на родителите си Багуля кандидатства в Художествената гимназия в София, където го приемат и печели конкурс на Съюза на българските художници. Взима стипендия - 50 лева месечно. "Няма да забравя срещата ми с първия български космонавт Георги Иванов. Благодарение на един съученик отидох в дома му. Много се вълнувах. От притеснение не можах дума да кажа - само слушах". Гимназията завършва през 1989 година.

През 1984 г. сам е сменил името си, от Дервиш Мустафов на Радослав Димитров. Годици след това, в гимна-

зията Иво Борисов - негов съученик, сега работи в сп. "Екран", го кръщава Бадолио. Псевдонимът се родил в час по история. Темата била "Италия в периода на Мусолини". Там прочели за маршал Бадолио - името, с което го наричат съучениците му след това. С времето, за по-кратко произнасяне, започват да му казват Багуля, което остава и до днес. Покъсно художникът установява, че на един от индийските езици означава прилеп.

"Но, в Стожер още ми викат Дервиш. Съжалявам, че не знам цигански - младите вече не го говорим. Само майка ми знае. Абе малко объркан е с тези имена и езици - не ми харесва.

директор на студиото за графичен дизайн "Сталкер" да му възложи изработването на плаката за представлението.

Верен на характерния си маниер на работа, майсторът на четката от Стожер прави 100 рисунки, които с помощта на Димитър Трайчев виждат бял свят.

Мечтая един ден да видя своя картина в Лувъра. Това ще ме направи истински щастлив. От работа не ме е страх. Когато ми дойде музата рисувам денонощно. На строежа е малко трудно, но си давам кураж и по-често се сещам за жена ми Нели, тя е от Каварна, и сина ми Джанел - гушата ми се преобръща.

Христо ХРИСТОВ